

Отже, підвищення активності лужної фосфатази вказує на тубулопротективні властивості флокаліну в проксимальному відділі нефрону і розширює уявлення щодо фармакодинаміки оригінального вітчизняного активатора АТФ-залежних калієвих каналів.

Юринок С.В.

ДО ПИТАННЯ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ПРАЦІВНИКА

Кафедра фармації

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет»

У юридичній науці під правовим статусом розуміють систему прав, свобод, обов'язків та відповідальностей, які закріплені в нормативно-правових документах та гарантовані державою. Будь яка особа координує свою поведінку саме на підставі зазначених конституційних аспектів. Належне правове регулювання статусу фармацевтичного працівника є запорукою ефективної роботи аптечної сфери, адже саме від персоналу залежить виконання завдань та досягнення відповідної мети у фармацевтичній діяльності.

Метою нашого дослідження є аналіз низки професійних прав у фармацевтичній галузі.

В Україні трансформація суспільно-економічної системи позначилася і на видозміні інституційної моделі забезпечення професійних прав працівників окремих галузей економіки. Зокрема, відповідно до ч. 1 ст. 74 Основ законодавства України про охорону здоров'я, медичною і фармацевтичною діяльністю можуть займатися особи, які мають відповідну спеціальну освіту і відповідають єдиним кваліфікаційним вимогам. Такі кваліфікаційні вимоги визначаються МОЗ України, а відповідальність за їх дотриманням несуть керівники закладу охорони здоров'я й ті органи, яким надано право видавати ліцензію на провадження господарської діяльності в сфері охорони здоров'я. Безперечно, йдеться і про професійні права фармацевтичних працівників.

Правовий статус фармацевта формує сукупність його професійних прав та обов'язків. **Професійні права та пільги** медичних і фармацевтичних працівників закріплені у 77 законодавчій статті. Відповідно до цієї статті, медичні і фармацевтичні працівники мають **право** на: заняття медичною і фармацевтичною діяльністю відповідно до спеціальності та кваліфікації; належні умови професійної діяльності; підвищення кваліфікації, перепідготовку не рідше одного разу на п'ять років у відповідних закладах та установах; вільний вибір апробованих форм, методів і засобів діяльності, впровадження у встановленому порядку сучасних досягнень медичної та фармацевтичної науки і практики; систематичне інформування щодо змін у соціальній, екологічній та власне медичній галузях, що необхідно для виконання професійних обов'язків; обов'язкове страхування за рахунок власника закладу охорони здоров'я у разі заподіяння шкоди їх життю і здоров'ю у зв'язку з виконанням професійних обов'язків у випадках, передбачених законодавством; державну соціальну допомогу через захворювання, каліцтво або в інших випадках втрати працездатності, що настала у зв'язку з виконанням професійних обов'язків; встановлення у державних закладах охорони здоров'я посадових окладів (тарифних ставок) на основі Єдиної тарифної сітки у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України; скорочений робочий день і додаткову оплачувану відпустку у випадках, установлених законодавством; пільгові умови пенсійного забезпечення; пільгове надання житла та забезпечення телефоном; безоплатне користування житлом з освітленням і опаленням у межах норм відповідно до законодавства для тих, хто проживає і працює у сільській місцевості і селищах міського типу, а також пенсіонерам, які раніше працювали медичними та фармацевтичними працівниками і проживають у цих населених пунктах, надання пільг щодо сплати земельного податку, кредитування, обзаведення господарством і будівництва приватного житла, придбання автотранспорту; першочергове надання медичної допомоги і забезпечення лікарськими та протезними засобами; створення наукових медичних товариств, професійних спілок та інших громадських організацій; судовий захист професійної честі та гідності; безоплатне

отримання у власність земельної ділянки в межах земельної частки (паю) члена сільськогосподарського підприємства, сільськогосподарської установи та організації, розташованих на території відповідної ради, із земель сільськогосподарського підприємства, сільськогосподарської установи та організації, що приватизуються, або земель запасу чи резервного фонду, але не позанормово безоплатної передачі земельних ділянок громадянам, установлених законом для ведення особистого селянського господарства.

Отже, відповідно до ч. 2 ст. 77 Закону, зазначений перелік прав і пільг медичних та фармацевтичних працівників *не є вичерпним*, і законодавством може бути передбачено інші права та пільги для медичних та фармацевтичних працівників. На них також можуть поширюватися пільги, що встановлюються для своїх працівників підприємствами, установами і організаціями, яким вони надають медичну допомогу.

СЕКЦІЯ 19

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ФІЛОЛОГІЇ ТА СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИХ НАУК

Anistratenko A.V.

ALTERNATIVE HISTORY SUBGENRES IN AMERICAN AND EUROPEAN LITERATURE: COMPARISON ANALYSIS

*Department of Social Sciences and Ukrainian Studies
Higher State Educational Establishment of Ukraine
«Bukovinian State Medical University»*

The term Alternative History describes a meta-genre of literature that presents fictional accounts of historical developments that deviate from the known course of history. The alternative history genre (AH) has three principal positions, which determine its features. Described history fully matches to the fixed world and national history to the point of divergence, in other words, alternative history cannot be based on crypto-history, hypothesis, fabrications; only real historical people must play a leading role in the writing. Alternative history is a history of humanity. If an artistic method with the parallel world or virtual reality is used in the writing, this world must be identical to the real, civilized space before the divergence point and must differ essentially after it. The appearance of the AH genre on the fantastic and historical edges is proved with the common functioning of both genre markers. The ambivalence of this genre is connected with the fact that it is distinguished from the science fiction sphere and is formed on the genre matrix of the historical novel.

One of the most important factors in the definition of AH is that American fiction writing operates with the alternative history as a subgenre of science fiction whereas European literature deals with AH as a meta-genre. This is the reason why I'm going to present generally AH as a meta-genre in case of using materials theoretically. If the special formation in the world literature achieves the status of fixing its sub-formations, we could call it meta-formation in the global sense. It is an amazing story of genre formation and it is presented in the special research «The concept and modern condition of alternative history. The role of European myth in spreading the alternative-historian method in humanities».

So, it could be reasonably mentioned, that the AH genre formation itself has broken into individual subgenres and varieties during the time and different fable schemes of the other genres, in particular, canonical ones, such as a historical novel, fictional novel, detective novel, uchronic and fantasy. Alternative history has become an urgent help in the restoration of so much needed myth in Europe. As it has been mentioned in historiography practice, historical renovation branch had started in American and English fiction literature and later in all national literatures of Europe. But in Europe, two ideological columns appeared as obstacles for alternative history in Slavic works of literature: hidden paganism and totalitarianism. Inner myths of Europe («Europe as cradle of civilization», «England as cradle of Europe», «Germany is mother of philosophy», «Scandinavian world as a transchronical legend», «unity of Europe with the borders of European mentality», «European history and separately history of Europe»), mythological origin of Europe